

MET INNIGE DEELNEMING

Een kleine tragikomedie

door

JACQUES VRIENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MET INNIGE DEELNEMING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACQUES VRIENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2013 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Moeder Josefien (ongeveer 60 jaar)

Haar dochter Liesbeth (ergens tussen de 30 en de 40)

Haar zoon Marcel (net als Liesbeth)

Oom Frederick (broer van Josefien, ook rond de 60)

DECOR:

Het huis van Josefien. Redelijk doorsnee. Wel gezellig. Josefien besteedt er duidelijk zorg aan. Eventueel deur naar de tuin. Kan ook gesuggereerd worden. Tafel met vier stoelen of eventueel iets van een bankje o.i.d. Op tafel staan op een blad kan koffie, kopjes, suiker en melk. Er ligt ook een stapel met enveloppen. Het verhaal speelt zich af direct na de begrafenis van Hans, de man van moeder Josefien en vader van Liesbeth en Marcel. Liesbeth en Marcel komen op. Marcel keurig in het een donker pak. Hij heeft het al aardig 'gemaakt' in de maatschappij. Liesbeth ziet er nogal alternatief uit. Soms lijkt het alsof ze in haar puberteit is blijven steken. Heeft duidelijk haar draai nog niet gevonden. Ze ploft neer op een stoel. Broer en zus zijn wel aan elkaar gewaagd.

Deze eenakter kunt u heel goed samen spelen met: **Komt u ook een handje geven no. 469**, en **Groeten uit Vogelenzang no. 470** van Jacques Vriens, dan hebt u een volledige avondvullende productie.

LIESBETH: Zo, die zit onder de grond.

MARCEL: (*lacht*) Jezus Liesbeth, leer je het nou nooit af. Je hebt het wel over je vader, hoor. Koffie?

LIESBETH: Nee ik wil een borrel. Ik heb, geloof ik, wel tien bakken koffie op tijdens het condoleren. Eigenlijk kan ik er helemaal niet tegen.

MARCEL: Tegen een begrafenis?

LIESBETH: Nee, tegen koffie. Na twee koppen ga ik al sjeeken.

MARCEL: (*schenkt voor Liesbeth en zichzelf iets in en zet het op tafel. Liesbeth schenkt zichzelf af en toe bij*) Waarom drink je het dan?

LIESBETH: Om die smerige cake weg te spoelen. Waarom krijg je op begrafeningen altijd van die Aldi-cake? Kunnen ze net zo goed pruimtabak uitdelen. Had je niet wat anders kunnen regelen, Marcel?

MARCEL: Mam en ik hebben nog gedacht aan iets van krentenbollen of zo. Maar dat is er door alle drukte, bij ingeschoten. Het is een hoop gedoe hoor, zo'n begrafenis. Kaarten schrijven, familie waarschuwen, overleg met de begrafenisondernemer, advertentieteksten maken, wie zijn de sprekers...

LIESBETH: Oom Frederick ging weer behoorlijk te keer. (*doet oom na*) 'Beste Hans, nu jij dit ondermaanse bestaan zo onverwacht hebt verlaten, wij zijn hier bijeen gekomen om voorgoed afscheid van je te nemen... bla bla bla bla... Dat haalt hij vast uit het 'Handboek Clichés'.

MARCEL: (*grinnikt*) Ik vond het wel een aardig verhaal, wat hij hield.

LIESBETH: Volgens mij vindt Frederick het heerlijk om lijken toe te spreken. Daar kickt hij op.

MARCEL: Hij doet het in elk geval toch maar. Het is niet zo makkelijk om op een begrafenis te spreken. Ik kan het niet. Zonder oom Frederick was het maar een kale bedoening geweest.

LIESBETH: Waarom was er geen mis of zo?

MARCEL: Dat wilde pap niet.

LIESBETH: Hoe weten je dat? Het waren zeker zijn laatste woorden: 'Géén mis, in Godsnaam géén mis!' Dood! (*laat haar kin op haar borst vallen, ploft neer op een stoel o.i.d.*)

MARCEL: (*lacht*) Liesbeth, je bent echt vreselijk. Toen oma vorig jaar overleed, heeft hij het gezegd. 'Als ik ooit doodga, wil ik geen poppenkast en zeker geen mis.' Ik weet nog dat oom Frederick toen zei: 'Maar ík mag toch wel spreken?' Hij bedoelde het als grapje. Wist hij veel dat pap een jaar later... (*raakt even geëmotioneerd*)

LIESBETH: (*kijkt even naar haar broer, stilte*) Oom Frederick kon in elk geval zijn hart weer ophalen. Er werd weer flink gesnotterd. Volgens mij zit hij al weer handenwrijvend te wachten tot het volgende familielid omvalt.

MARCEL: (*lacht*) Ik gok op tante Agnes. Toen ik haar vanmorgen zo zag zitten in haar rolstoel, dacht ik: binnenkort zitten we hier weer.

LIESBETH: Wat hadden jullie trouwens stomme muziek uitgezocht. (*met afgrijzen in haar stem*) ‘Waarheen, waarvoor?’ van Mieke Telkamp.

MARCEL: De begrafenisondernemer kwam met de de begrafenistoptien aanzetten. Toen heeft mam dit uitgezocht. Ze was vroeger fan van Mieke Telkamp.

LIESBETH: Ik vond het tenenkrommend. Had iets klassieks uitgezocht. Bach of zo, dat vond pap mooi.

MARCEL: Maar mam niet. En hij hoorde het toch niet meer. Wat heb jij trouwens een hoop commentaar! Ik heb hier verdomme alles moeten regelen. Jij was in geen velden of wegen te bekennen.

LIESBETH: Luister Marcel, ik zat zwaar in een dip. Ik heb net een verbroken relatie achter de rug.

MARCEL: Met Frank.

LIESBETH: Nee jongen, die is allang vertrokken.

MARCEL: Dat kan ik toch niet weten. Zo vaak zien we je hier niet.

LIESBETH: Ik had al een half jaar iets met een dichter. Maar die haakte af, net op het moment dat pap is gestorven, dus had ik geen zin om me met die begrafenis te bemoeien.

MARCEL: Pap had zeker even moeten wachten met zijn hartaanval tot mevrouw uit haar dipje was? Je blijft een groot kind, Liesbeth. Je hebt niet eens afscheid van hem genomen.

LIESBETH: Wel waar. Ik ben nog in het ziekenhuis geweest. Hij reageerde nauwelijks meer. Ik heb een half uur naast zijn bed gezeten. Toen deed hij heel even zijn ogen open en fluisterde: ‘Trut!’ Nou, toen had ik wel weer gehad en ik ben vertrokken. Hij mocht me niet. (*staart voor zich uit, stilte, dan zacht, met enige emotie:*) Shit, dat is dan het laatste wat je vader tegen je zegt: ‘Trut!’

MARCEL: Je moet maar denken: hij was al ver heen.

LIESBETH: Maar toch, ik voelde me behoorlijk kloten.

MARCEL: Weet je Liesbeth, ik wil niet lullig doen, maar je hebt het er wel zelf naar gemaakt. Als je hier wel eens op bezoek kwam, ik zei ‘als’, dan trapte je alleen maar ruzie met hem.

LIESBETH: En hij met mij. Hij kon het niet hebben, dat ik op mijn achtendertigste (?) er nog steeds zo bij loop. Als het aan hem had gelegen, zat ik hier nu in een mantelpakje en een permanentje Jij,

jij was zijn trots. Keurig in het pak, degelijke carrière, netjes getrouwd. Waar is je vrouw eigenlijk?

MARCEL: Die is naar huis met de kinderen. Mam wilde na het condoleren nog graag even met ons en oom Frederick alleen zijn. Waar was jij trouwens bij het condoleren? Wij stonden keurig handjes te schudden, maar jij liet het mooi afweten.

LIESBETH: Ik had geen zin in dat geslijm.

MARCEL: Nou ja zeg, je lijkt wel een puber.

LIESBETH: Die vrouw was er trouwens ook. Ze zat helemaal achteraan in de aula. Bij het condoleren was ze pleiten.

MARCEL: Welke vrouw?

LIESBETH: Je weet verdomd goed wie ik bedoel. Dat mens waar hij een verhouding mee heeft gehad. Ze had wel een ouwe kop gekregen, zeg.

MARCEL: Liesbeth, dat is honderd jaar geleden.

LIESBETH: Vijftien jaar. Volgens mij was mam er toen kapot van al liet ze dat niet aan ons merken. Hoe heette die vrouw ook alweer?

MARCEL: Tamara. Maar pap heeft toen vrij snel een einde gemaakt aan die affaire. En daarna wilde mam er nooit meer over praten, dus doen we dat vandaag zeker niet. Ander onderwerp, graag!

LIESBETH: Dat mens zat achter in de aula te janken als een klein kind.

MARCEL: Liesbeth, hou er nou over op!

LIESBETH: Volgens mij had ze nog steeds iets met pap.

MARCEL: Doet niet zo raar!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto